

**KLUB LITERÁRNÍ FANTASTIKY
PŘI OKPB V OPAVĚ**

R E C E N Z E

Nad prosincovým číslem L A B Y R I N T U.

Procházíte mezi regály okresní knihovny, zcela náhodně jsem zaslechl útržek rozhovoru dvou žen bavících se o Labyrintu: "Ať už bude v Labyrintu dál publikováno cokoli, nic už nemůže dosáhnout úrovně Sobotíkovy povídky Informační zákon..."

I když připustíme, že ona anonymní kritička patří ke skupině Sobotíkových žhavých ctitelek, přece jen po přečtení zmíněné povídky musíme přiznat, že takové hodnocení není od pravdy daleko.

Budeme tedy s netrpělivostí očekávat, co přinesou další čísla, než se pustíme do hodnocení zevrubnějšího. Nicméně už dnes bych chtěl upozornit hloubavé čtenáře, zvláště ty, kteří jsou zvyklí číst m e z i řádky, aby si všimli také toho, co se v Labyrintu děje n a k o n c i řádků. Jde sice o záležitost podružnou, ze které - jak se říká - nestřílí, jde o rozdělování slov na konci řádků, a to je v Labyrintu víc než originální. Například: před-estínace, o-bnovit, zak-ryl, vyi-nkasoval, dov-típit, poo-dběhl, vyn-ikající.

Budeme podezřívát pisatele, či lépe opisovače, z neznalosti nebo ledabylosti? Odpovídám už napřed kategorickým: Ne! Všichni totiž víme, že původce dělení slov tak originálního na druhé straně perfektně rozděluje např. slovo g a l a k - t i c k ý , což svědčí o tom, že je dokonale obeznámen s tzv. kontaminací dórského hrdelného "k" se zubným "t" do attického "x" /galaktos - galaxopotes , mlékem oplývající/. Můžeme si snad představit, že ruka, která dovede zcela bezpečně vydělit indoevropský kořen např. v obtížném "no-oy-ontai" /přemýšlejí si/, že by táž ruka zároveň dělila "poo-dběhl"?

Není takové počínání záhadné? Neměl pisatel nějaký záměr? Nesledoval nějaký cíl? Přiznám se, že některé otázky nad touto záhadou jsem odstranil až po několikahodinové námaze.

Napišme si ještě jednou ona "chybně dělená slova, tak jak jdou v textu za sebou! před-estínace, o-bnovit, zak-ryl, vyi-nkasovat, dov-típit se, poo-dběhl, vyn-ikající.

Podtrhněme si nyní - třebaš červeně, jak nám to dělal ve škole pan učitel - nesprávně umístěná písmena a opět si je vypíšme. Dostaneme řadu: D O K Y V O N . To by mohl být kryptogram, který na první pohled nic neříká. O kryptogramech však víme, že se často čtou pozpátku. A ejhle, tu čteme:

N O V Y K O D !

Ted ovšem nastávají pravé obtíže, o jaký nový kód jde? Kdy, kde, jak, komu a co bude opisovač sdělovat? Je hledaný kód obsažen už v samém Labyrintu? Předpokládejme, že kód bývá nejčastěji udáván v číslicích, Jde snad o čísla stránek Labyrintu, na nichž se "chybné" jevy vyskytují? Je tedy řada číslic 3 - 6 - 7 - 10 - 14 - 17 - 19 onen hledaný kód? Což je-li řada ještě dále kódována do jiné soustavy? /Např. ve dvojkové soustavě 11 - 110 - : 111 - 1010 std., přičemž by přicházel v úvahu i poměr mezi znaky "1" a "0"./

Vidíme tedy v jakém labyrintu záhad se ocitáme v našem časopise.

/Esem/

P Á D N Ý D Ů V O D

"...dalším bodem jednání je návrh na přijetí Země do Galaktického společenství," oznámil předseda členům rady. "Prosím vyjádření."

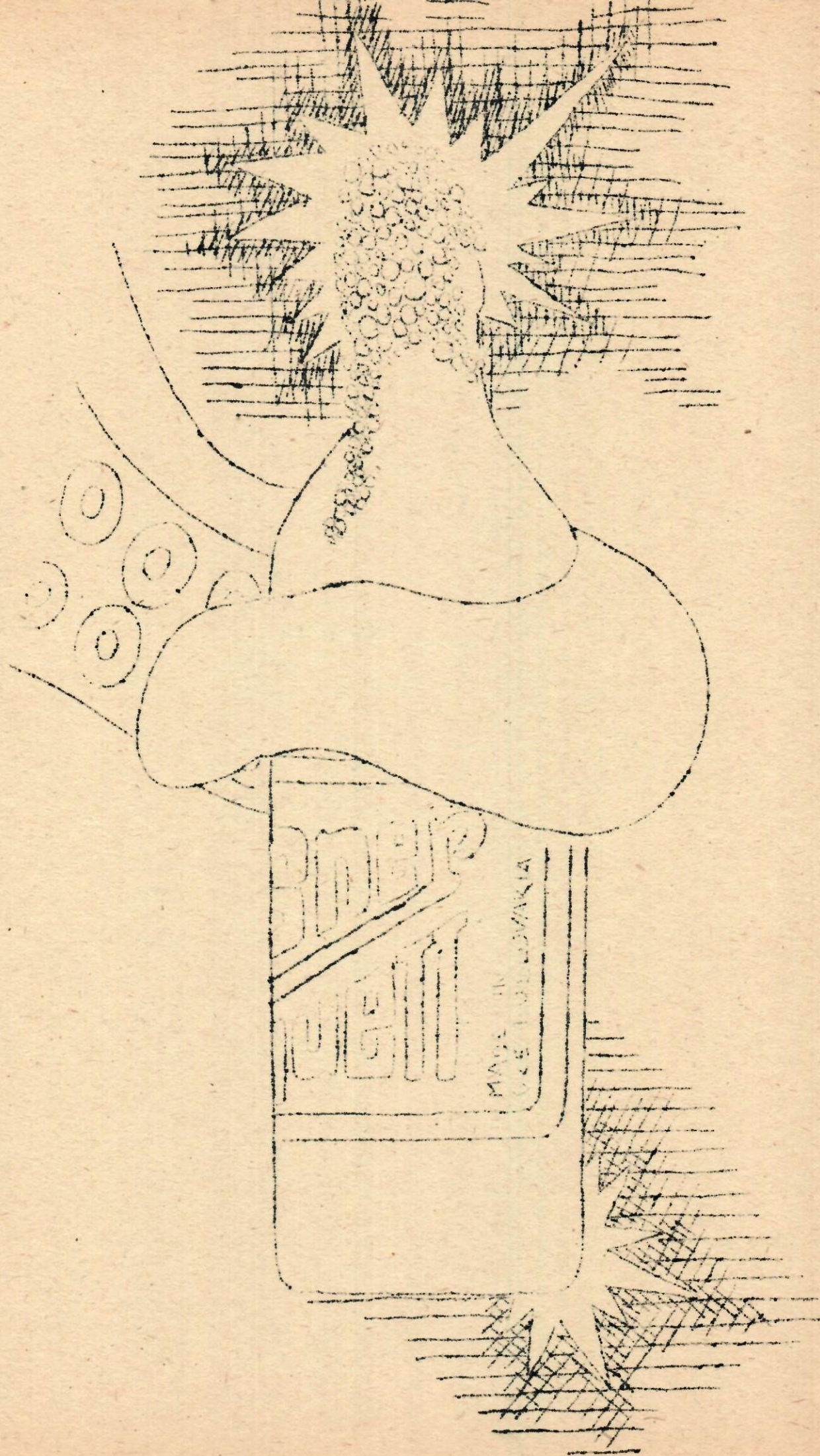
Sálem to zašumělo nevoli, Ze všech stran se ozývalo: "Nikdy! Barbaři! Zvířatožrouti!" a jiné, nepřiliš lichotivé výkřiky.

Předseda zuřivě mlátil chapadlem do pultu a ochraptělým hlasem se dožadoval ticha. Klid, prosím!" hulákal. "Klid!"

Když se vřava poněkud utišila, vzal si slovo zástupce Siria.

"Pane předsedo," obrátil se na něj dramatickým gestem a na znamení nejvyššího pobouření. Začal světélkovat do zelena, "jistě víte, že jsme jedni z nejbližších sousedů Země. Ptám se proto, co vedlo radu k tak politováníhodnému návrhu. Všichni víme, že lidstvo je nesourodý konglomerát nezodpovědných bisexuálů na velmi nízké, ba přímo primitivní úrovni. Co nám můžou nabídnout? Snad jen násilí, toho jsou opravdu schopni. Používají ho dokonce i proti svému druhu. Jak se asi zachovají při styku s cizí rasou?" zeptal se, a sám si hned odpověděl: "Barbarsky! Je to jejich přirozenost, nic jiného přece neznají. Pěkně děkujeme, nechceme," zakončil svoji řeč.

Také zástupce Aldebaranu se přidal: "Techniku mají na tak nízké úrovni, že výměna poznatků a technologií je prakticky vyloučená. A suroviny? Při jejich plýtvání je za pár časových jednotek budou potřebovat sami."

S přijetím Země do Galaktického společenství to nevypadalo zrovna růžově. I další zástupci jednotlivých planet měli nějaké výhrady. Zástupce Algolu kritizoval kulturu, Vegana se zase dotklo požívání vepřů, tvorů jim velice podobných. A tak pouze zástupce Regulu, snad s ohledem, že se jedná o bisexuální tvory, podpořil předsedův návrh.

Předseda váhavě připustil, že na 'vznesených podm. připomínkách je něco pravdy: "Přesto bychom jim neměli zavírat cestu do našeho společenství," řekl rozhodně. "Některé jejich výrobky si dokonce zaslouhují plné uznání. Mohly by se stát zajímavým vývozním artiklem a tím i důvodem pro přijetí Země za rovnoprávného člena."

Zástupce Síria opět vyskočil a krajně znechucený světélkoval tentokrát temnou modří. "To by opravdu musel být pádný důvod, abychom změnili své rozhodnutí!" vykřikl zuřivě.

"Pádný důvod?" opakoval předseda a s vhodně volenou pomlkou dodal: "Ten přece máme! Při tajných misích na Zemi jsme získali pozoruhodný elixír, který testovaly laboratoře ve všech planetách společenství. Výsledky předčily všechna očekávání. Našli jsme něco zcela vyjimečného, něco, co může mít blahodárný vliv pro celý svaz. Všichni dobrovolníci, kteří se podíleli na testech, se dožadují jeho urychleného dovozu. Chtěli jste pádný důvod pro přijetí Země - máte ho mít!"

Předseda otevřel platinovou skříňku, stojící na pultě a opatrně, téměř zbožně vyndal tmavou láhev,

"Tady je ten důvod!" zvolal vítězně a obrátil láhev etiketou k členům rady. "Kdo ještě nepoznal obsah, může dostat jednu malou skleničku."

Všichni poulili nejružnější zrakové orgány na tem zázrak, zatím co univerzální automatický překladatel chraptěl do ztichlého sálu: "Originál Pilsner Bier."

O hodinu později se rozsvítila záplava souhlasných zlatých světýlek.

/Milan Verner/

V Ý P R A V A

A tak jdou lesem, tmou, levá, pravá, přední, zadní... Klopýtají přes kořeny, padají do mechu, zaplétají se do větví. Svorně proklínají pařezy, houby, svatojánky i toho, kdo má na svědomí

tuto cestu. Konečně tmou probleskla záře. Osvětlená chata na mýtině.

"Jsme zachráněni!" zajásali noční poutníci. Přesto považovali za rozumné nakouknout nejprve oknem. Vidí, jak tam ve světnici v karty hrají tři mládenci. Pocestní zatukali na okénko. Jejich přátelský pozdrav docela zanikl ve zděšeném křiku a řinčení rozbitého skla v protějším okně.

"A jsme v rejži," zamečel velitel výpravy, když dozněl hluk a praskot z lesa.

"Zase utekli. Copak jsme strašidla?" uraženě mňoukla doktor-ka.

"To se ví, že nejsme," přisadil si kohoutím hlasem biolog. "Ale co tady ti vědí o pořádné a rozvinuté civilizaci. Pokračujeme v cestě."

A tak jdou lesem, tmou, levá, pravá, přední, zadní...

/Hana Pěchulová/

R E C E N Z E

Návrat na planetu Zemi

Jak to u nás bývá pravidlem, podřadné, nezáživné knize autora literatury středního proudu jsou věnovány dvě - tři recenze, aby podpořily beztak chatrný čtenářský zájem ba přímo koupěschopnost knihy.

Události, jako bylo vydání vůbec největší antologie v dějinách české sf, nebyla věnována - pokud vím - jediná oficiální recenze!

Ale k věci. Jedenapadesát povídek v "Návratu" a třicet devět ve "Sta lo se zítra" představuje zcela mimořádný ediční počín Ivo Železného. Předpokládám, že ocenění na PARCONu '86 jej znovu nemine. Než přistoupím k hodnocení konkrétních prací, pár poznámek všeobecně.

Ač nerad, souhlasím s názorem teoretika sf Pavla Vašáka, že totiž ve většině prací je česká sf poznamenána bezobsažností témat, jde o donekonečna rozmělněvané hříčky s roboty, s cestami časem, případně o hrátky s jinoplanetníky...

Nelze nevidět, že naše sf je v dynamickém vývinu, chce vyplnit onu třicetiletou přestávku, kdy psali pouze jedinci. Vždyť jenom z kvantity se rodí kvalita! Dále - zdá se příliš kacíř-

skou myšlenka, že některá si bude jen zábavná? Minimálně 50% prací v antologii tvoří krátké povídky. Jsou to vlastně rozvinuté anekdoty, drobné postřehy, aforismy, sondy či mozaikové drobnosti. V krátkých pracech si pravděpodobně nelze klást zpytující otázky, jdoucí ke kořenům filozofie nebo jiných věd druhu homo sapiens. Proč je tolik krátkých příběhů? Důvodů je několik:

1/ Začínající autoři prostě ještě na delší věci nemají.

2/ Časopisy a noviny přijímají práce v rozsahu 1 - 7 strojopisných stran. Co s delší povídkou? Nikde nevyjde! A kdo by tiskl začátečnické práce?

3/ Neexistuje centrální specializovaný oficiální časopis SF. Upřímně řečeno, šance na zlepšení - kromě bodu prvního - jsou minimální. Ale co není, může být.

Nyní přichází na řadu otázka: Co antologii chybí?

Řekl bych, že více odvahy experimentovat. Některá témata - třeba paralelní nebo alternativní svity. Antologie je příliš konvenční a uhlazená. A zcela určitě by ještě získala na ceně vyřazením některých ne zrovna zdařených prací.

Chybějí příspěvky známých autorů sf, jen namátkou: Ivana Foustky, Jaroslava Zýky, Karle Fabiána, ale i Karla Bárty, Mikuláše Moravce a třeba Alexe Koenigsmarka. Když už jednou byla uvedena informace o literárních cenách na PARCONECH, proč nebyl také zařazen výčet vítězů a názvy jejich prací?

Budiž žalováno: profesionálové mainstreamu neuspěli. Práce J.Moravcové, O.Chaloupky, Švandrlíky, J.Kutíky, J.Bočka, Z.Černíky, E.Martina, L.Macháčka a J.Feketeho patří k šedivému průměru. Jsou psány rutinově, avšak obsahem - právě obsahem - jsou velice nepřesvědčivé. Pořád jakoby pošilhavající jinam, než by se patřilo. Možná také proto, že jsou poněkud konjunkturální.

Profesionálové sf neoslnili. Veisova povídka s motivem dlouhověkosti zapadá do průměru, takže i na lepší věci si musíme počíhat ve sbírce "Moře času". Karel Blažek píše povídky sporadicky, ale Hydra chondris je dosud nejlepší a patří k vrcholům antologie. Neffova novela je podobně jako "Jádro pudla" silně hybridní, něco mezi kosmickým natáčením plastivize a jaooby ukázkou "sword and sorcery" anglosaské provenience. Celek je víc než podivný, a to neberu v úvahu eskapádu s Janem, Ámosem a

Komenským! Je to bizarní, ale počteníčko, jako ostatně každá Neffova věc. Ladislav Szalai napsal kreaci na cestu časem "Časový paradox" s nápaditou pointou, která se mu čas od času opravdu vyvede.

70% uvedených autorů publikuje knižně poprvé, Ke zdařilým pracem náleží Jiranova antiutopie o knize, která plní všechna přání ve spánku, zato však umožňuje kontrolovat myšlenky svého majitele, Svižným, přesvědčivým stylem se uvedl Vladimír Kosticha. Jeho cesta v čase byla posílena naléhavým humánním poselstvím. Námětově zajímavé sci-fi publikovali Jaroslav Štěpaník, František Novotný a Václav Halbich. Dvojnásobný držitel Čapkova Mloka Ivan Kmínek nemá v této sbírce dobrou povídku. To ovšem nic nemění na faktu, že sf psát dokáže.

S výrazně českými motivy přišli dva autoři. Jan Hlavička napsal podšitou parodii na bajka o mimozemšťanech "Pravý krajník ve směru letu nechť svítí zeleně..." Má osobitý styl, píše s jadrným humorem a jistě o něm brzy uslyšíme.

Josef Pecinovský si v povídce "Jak nakrmit ptáčátko" z cyklu povídek o "Galaktické voliére" nezávazně pohrává s motivem robotů, cestování kosmem a lidské slabůstky pro sběratelství, Jde o kolekci prapodivných ptáků s nezvyklými vlastnostmi, které Václav Novák zarputile sbírá na cizích planetách, aby s nimi a svým "Watsonem" Oscarem Pelcem prožíval úžasná a úsměvná dobrodružství.

Povídka Milana Sobotíka "Nevíš...?" se zabývá problémem odcizení v pře technizovaném světě, konfliktem mezi dítětem e matkou. Je přemýšlivá, filozoficky laděná. Velmi zdařilá je práce Ivany Holzbachové "Nečekaná památka" s motivem klonování, psaná formou záznamu. Složitě vztahy bytostí v ději plném náznaků prozrazují, že autorka má kombinační talent, tak zřídka se vyskytující u českých tvůrců sf...

Nejlepší prací antologie je druhá rozsahem nejdelší povídka - nebo lépe novela? - Jiřího Netrvala "Deset tisíc tun chromu". Má vše, co má správná sf práce mít. Výborný, nosný a málo otřelý námět, spoustu drobných doprovodných nápadů, chytrou fabuli, napětí, spád, pracuje s tajemstvím, končí pointou - mohla být výraznější, ale nevadí. Kultivovaný, střízlivý projev bez hluchých míst je u Netrvala samozřejmostí. Netrval od své nevýrazné prvotiny "Styx" udělal velký skok kupředu.

Anto).ogie musela zahrát srdíčko každého fanouška české sf. "Návrat na planetu Zemi" znamená velice pozitivní čin ve vydávání původních českých sci-fi. Stane se precedensem pro každoroční vydávání české antologie, zaměřené zejména na vyhledávání nových talentů, anebo zůstane ojedinělým, byť krásným vzepětím?

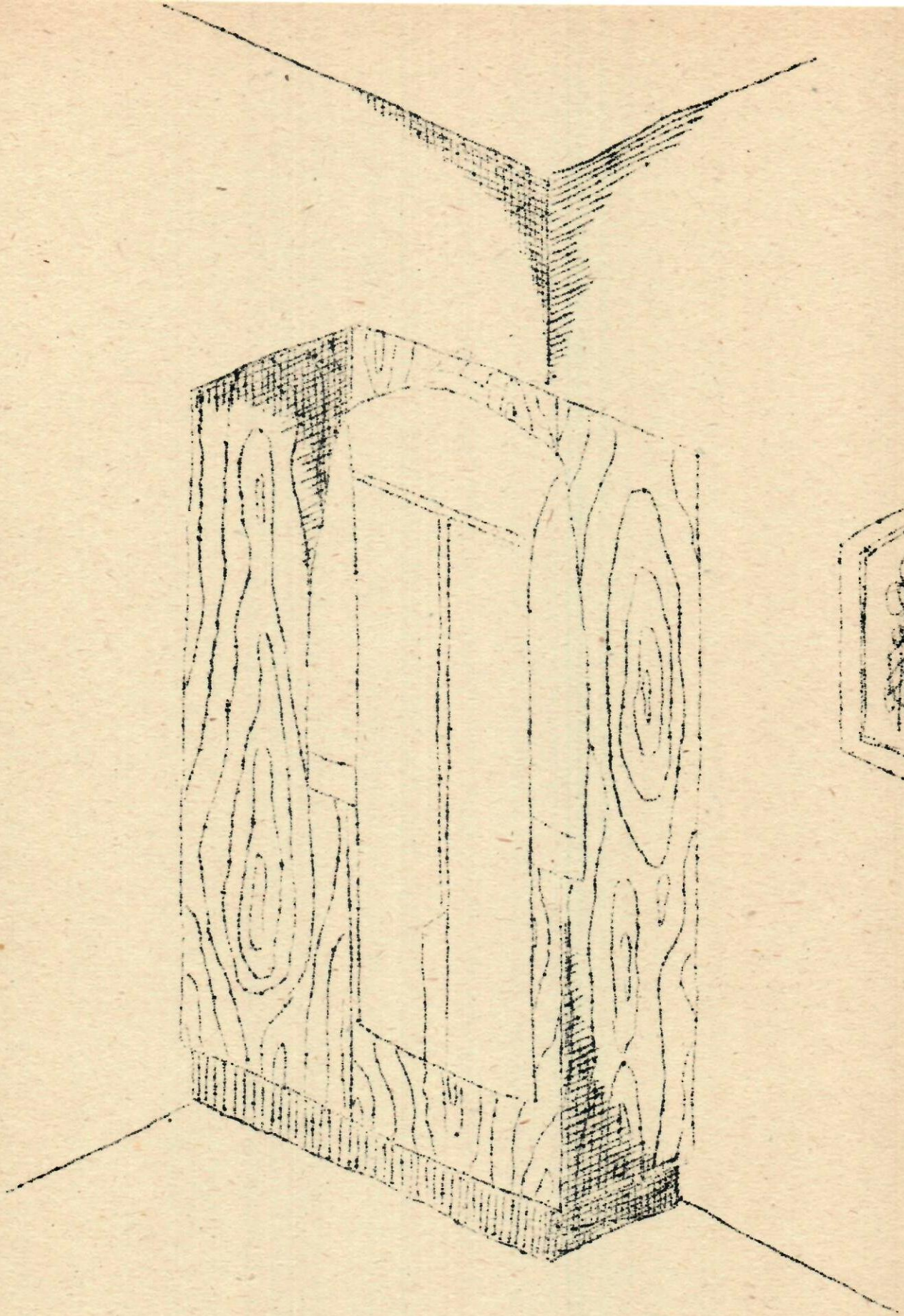
/Lubomír Kusák/

I R A K O N

Tušení záhadných světů.

... loď zahájila přestup do mimoprostoru, podivné, neprozkoumané dimenze, prostírající se nekonečně blízko a zároveň nekonečně daleko všeho v Galaxii a snad ve vesmíru vůbec...

To byl krátký úryvek z paperbacku Ludvíka Součka Blázni z Hepteridy, Setkáváme se v něm s hyperprostorem, jinak také mimoprostorem nebo nadprostorem. Pro scifistu je to celkem běžný termín a zřejmě si pod tímto pojmem představuje cosi mimo náš vesmír. Něco, co mu pomůže s lehkostí baletky zdolat i ty největší vesmírné vzdálenosti, jejichž překonání je však zcela mimo rámec našich možností. Ale zatímco se jiné scifistické objevy a vynálezy většinou v textu povídek objasňují a někdy je toto vysvětlování téměř nosnou složkou příběhu, hyperprostor berou scifisté jako věc důvěrně známou o níž se není třeba dále šířit. Pokud se potřebuješ rychle dostat k nějakému kvasaru, tak si tam skoč hyperprostorem. Je to stejně banální záležitost jako když někdo jede do zaměstnání na kole. A jestliže se nějakého scifisty zeptáte, co to ten hyperprostor vlastně je, podívá se na vás jako na naprostého ignoranta, se kterým je škoda ztrácet čas. Nebo se vám to ve vzácném případě jakéhosi porozumění pokusí vysvětlit, ale nedomnívám se, že byste potom byli o mnoho moudřejší. A, ruku na srdce, kdo z vás by dokázal popsat hyperprostor natolik, aby si o něm posluchač dokázal vytvořit alespoň mlhavou představu? A kdo z vás má vůbec pouhou představu, co je to hyperprostor? Z lingvistického hlediska by to měl být prostor nějakého vyššího řádu. Vlastně ani ne prostor, ale svět vyššího řádu, protože prostor je dán pouze třemi dimenzemi a do těch se nám hyperprostor nějak nedaří směstnat.

Abychom si mohli alespoň trochu pootevřít dveře do světů vyšších dimenzí, musíme si tyto světy nejprve roztřídit. Předpokládejme, že existuje mnoho různorozměrných světů. Každý z nich si označíme číslem, jehož hodnota bude vyjadřovat kolika dimenzemi je tento svět určen, a velkým písmenem S značícím, že se jedná o svět. Tedy 3S bude znamenat, že se jedná o svět třetího řádu, který je dán třemi dimenzemi, a ti bystřejší už jistě ví, že se jedná o prostor. Analogicky bude 2S rovina., 1S přímka a 0S bod. A naopak, přidáme-li k prostoru další dimenze, dostaneme 4S, 5S a tak bychom mohli pokračovat stále dál.

A teď se zamysleme znova nad hyperprostorem. Je to svět 4S? Nebo 5S? Nebo 37 S? Přespokládejme, že se jedná o svět 4S a pojmenujme ho například hyptor. Hyptor má vzhledem k prostoru o jednu dimenzi více. Stejně jako prostor k rovině, rovina k přímce a přímka k bodu. Proto si můžeme pro názornost vše zjednodušit o jednu dimenzi a dostat se tak se svými úvahami do lidských měřítek. Prostor se nám zploští do roviny a hyptor se stane prostorem. Žijeme tedy ve světě 2S /rovině/, dejme tomu, že na obrovském filmovém plátně. Jíme, spíme, pracujeme, zkrátka děláme vše jako v našem opravdovém světě 3S, jenže o světě 3S nemáme ani tušení. Nevíme nic o trojrozměrných "nadlidech", kteří nás pozorují a kterým zřejmě připadá velice podivné, že si spokojeně žijeme ve svém světě dvou dimenzí.

Jednoho krásného dne se však stane, že jistý pan Mamon zjistí, že je okraden. Otevře totiž svoji nedobytnou pokladnu, kterou v našem světě 2S bude představovat čtvereček, jehož jedna strana se dá otevírat, a vidí, že nic nevidí. Místo šperků, peněz, akcií a zlata je v pokladně poute tma. Ale tak černá tma, že se o ni zašpiní. Nejdřív je chvíli zděšen, ale pak se rozzuří a zavolá policii, běhá po domě a shání dohromady rodinu. A nadčlověk Koumák to všechno pozoruje a směje se. Ne pouze Mamonovi, ale všemu tomu směšnému dění na plátně. Je tam z toho velký poprask, protože nedobytná pokladna je neporušena a přitom klíč má pouze Mamon. Navíc jsou všichni zmazání tou černočernou tmou. A jaký by teprve nastal zmatek, kdyby se dozvěděli, jak to všechno vlastně bylo! Že Koumák celý Mamonův poklad vygumoval a vnitřek pokladny začernil tuší.

To je příklad ovlivnění světa daného řádu /čímž budeme rozumět počet dimenzí/ světem vyššího řádu. Obdobná událost by se mohla odehrát i v našem prostoru 3S a věřím, že bychom se velice podivili, jak se například mohly uvnitř jednodílné skleněné koule zničeho nic objevit jdoucí hodinky. A zatímco bychom na to hledeli jako zjara, kousíček od nás by se pochichtával nějaký rozpustilý hyptorán.

Samozřejmě, že kovaný scifista by lehce vysypal z rukávu několik stejně nepravděpodobných vysvětlení, ale my nyní zkoumáme vztahy světů různých řádů, a tak mějme za to, že to způsobil hyptorán.

Začali jsme tedy rozlišovat světy různých dimenzí a zjednodušeně si nastínili možné vztahy světů různých řádů. Zaklepali jsme na dvěře, za nimiž tušíme záhadné světy a už příště nás docela obyčejný provázek dovede zakřivenými světy až k hyptoránu.

/Allan Prokeš/

Ivar Nešič

D V E Ř E

Krátký, ječivý zvuk se rozlehl po budově Institutu Exobiologie. Skončil se další pracovní den. Dr. Graham s obvyklou pedantičností sbalil věci do prostorné černé aktovky a vydal se k výtahu. Horko bylo nesnesitelné. Mohl by si jet zaplatvat...ale ne, čekalo ho tolik práce na zahradě.

Rychle zamířil k východu. Z náprsní kapsy vyjmul osobní kartu a vložil ji do aparátu. Automatické dveře se tiše otevřely a doktor vyšel na ulici. Lidská řeka plynula všemi směry. Nikde ani stopy po taxíku - musel tedy jít pěšky.

Za třicet minut došel k cíli: "Procházka mi prospěla" - pomyslel si, když vcházel na dvůr. Cestička mezi květinami vedla přímo k domu. Automatickým pohybem odemknul dvojitý zámek. Pomalu zavřel za sebou dveře a popošel k salonu.

Vešll a znehybněl.

Uprostřed pokoje spatřil velké, bílé dveře. Prostor okolo dveří obklopovala tma. Graham zavřel oči, potřásl hlavou a podíval se znovu. Natáhl zdřevěnělou ruku a dotknul se jich. Byly studené...

Tak skutečné.

Nerozhodně spustil ruce a pokusil se prodrat prostorem obklopeným tmou. Byla černá jako deska z ebenu a tvrdá jako zeď z žuly.

Začal se potit.

Náhle něco ovládlo jeho rozum. Uchopil kliku a volně stisnul. Dveře se bezhlasně otevřely. Teplá vzduch mu ovanul obličej. Velká červená prázdnota se táhla do nekonečna. Ani stopa života.

Upadl. Obklopila ho tma.

Pozvolna přicházel k vědomí. Ležel bezmocně. Ztratil všechnu koordinaci pohybu a nesnesitelný žár kalil mu rozum. Pomalu vzhlédl a s překvapením uviděl dvojitou hvězdu zářící na červeném nebi.

Rozhlédl se kolem. Všude pouze prázdnota. Znovu upadl na zem. Rozžhavený písek pálil mu tvář.

"Vítáme Vás, doktore Grahame!" Náhle pocítil úlevu v celém těle. Pozvedl hlavu a spatřil před sebou jakousi bytost. Byla oválná, průhledná, vznášela se asi metr nad úrovní písku, připomínala mýdlovou bublinu, Graham se pokusil promluvit, ale nedokázal to. Ústa měl ztrnulá.

Neobtěžujte se mluvením - stačí prostě myslet.

Proč jste mne sem přivedli?

Podívejte se - náhodou jste se stal prvním představitelem vašeho druhu u nás. Několik dní jsme vás pozorovali a pak jsme instalovali dveře DYMENSE ve vašem bytě. Potřebujeme vás.

Ale proč?

Milióny let trpěla naše rasa cyklickými změnami, doktore. Grahame. Tak jako systém dvojitě hvězdy, ve kterém se nacházíme. Díky gravitačním bouřím se naše planeta stále více

přibližovala k rozžhaveným sluncím. Systém se již ustabilizoval, ale nacházíme se nyní příliš blízko dvojitě hvězdy... Prozkoumali jsme stovky galaxií i systémů ve vesmíru, ale nikde jsme nenalezli planetu, která by se podobala naší. Nemáme proto volby, musíme zůstat zde. A to znamená, že musíme vybudovat úkryty, celá města pod povrchem planety. Náš vývoj šel v jednom směru. Vyvíjeli jsme se po stránce rozumové, psychické, parapsychologické, ale ne po stránce fyzické. Nejsme schopni cokoli dělat. Jsme planeta myslitelů, doktore. A hrozí nám záhuba: Pán jistě rozumí...

Jinými slovy, potřebujete nevolníky, kteří budou pracovat za vás, vy proklatí...Graham so chtěl zvednout, ale cosi jej přitlačilo do rozžhaveného písku.

Jste jedinou rasou ve vesmíru, které záření našeho slunce neškodí. Nám to záření dává život, bez kterého nemůžeme přežít. Takové záření není nikde jinde, doktore. Vaše rasa zahyne, když naše slunce vyhasnou, ale ta chvíle je daleko...

Zůstal sám.

Neviditelné ruce jej zvedly, postrčily a pomalu se vydal k vzdáleným dolům. Teplota jeho těla začala vzrůstat a metabolismus začal se měnit. Již necítil nesnesitelné horko.

Nic necítil.

Nic nepozoroval.

A nic si nepřipomínal.

A v příštích dnech mnoho lidí našlo doma velké bílé dveře.

/Přeložil Ivo Stratil/

S T Í N Y   G A L A X I E   S T Í N Y   G A L A X I E   S T Í N Y

* * *

Dvě nezletilé děti využily nepozornost svých rodičů a zapálily supernovu v souhvězdí Lva. Při výbuchu byly značně poškozena planetární soustava Alfa Regulus. Škody vzniklé zničením dvou vyspělých civilizací a jedné civilizace nevypělé jsou značné. Příklad bude mít soudní dohru.

Posádka hvězdoletu Labuť si spletla černou díru s vraty orbitální stanice. Pietní akt se koná 5. března v paláci kosmonautiky.

V sobotu záhadně zmizel paralelní vesmír X 12. Je důvodné podezření, že jde o rafinovanou krádež. Žádáme občany, kteří by našli nějaké fragmenty tohoto Vesmíru, nechť je odevzdají na kterémkoliv obvodním oddělení VB. Vesmír byl jedenácti-rozměrné prostoročasové kontinuum, z něhož se devět rozměrů zhroutilo do nulové singularity. Zbylé dvě dimenze měly podobu papírových lístků modré barvy o rozměrech 15,7 x 6,7 cm s natištěným obrázkem B.Smetany. V pravém dolním rohu mírně vystupoval nedostatečně zhroucený třetí rozměr.

Vědecká výprava, která se loni vydala napříč pouští nestability nacházející se mezi stabilními nuklidy atomové hmotnosti 1 až 263 a neutronovými hvězdami s atomovou hmotností řádu 10^{57} , se beznadějně ztratila. S velkou pravděpodobností rozmnožila rodinu nestabilních částic této pouště, Znamý vědec na poli nestability dr. Hopkins prohlásil, že všechny výpravy, které budou vyslány do pouště nestability se budou stabilně ztrácet do nestabilních prostorů.

Při sbírání drobné fauny cizích planet, prováděném expedicí ze Síría C byly omylem sebrány i tři pozemští kosmonauté včetně své nákladní lodě Gigant. Nedorozumění se naštěstí včas vysvětlilo a kosmonauté jsou již na cestě domů. Ministerstvo le-sů, vod a strání planety Síríus C poslalo našemu Ministerstvu umělé přírody omluvnou nótu.

Při výrobě androidů III. generace porušil koncern Androx zachování tří zákonů robotiky. Do mozků svých výrobků zakódoval

heslo dávných civilizací "Hamty, hamty, ať mám víc než tamti". Ve svém důsledku toto opatření způsobilo šňůru rozkrádaček a jednu bankovní loupež. Jeden podnikavý android se dokonce převlékl za pohlednou ženu a získal během krátké doby značné jmění. Koncern Androx bude muset veškerou škodu uhradit.

Neznámý šílenec tvrdí, že vyrobil antihmotnou bombu. Klade si nesmyslné požadavky a vyhrožuje, že v případě jejich nesplnění zničí celou Zemi. Jedná se samozřejmě o výplod chorobného mozku.

* * *

Pan V.K. kouřil v prostoru antimezonového zrcadla svého osobního kosmoletu BUCH. Jeho zbytky se z místa výbuchu rozptylují rychlostí $60\,000\text{ km}\cdot\text{s}^{-1}$ směrem na mlhovinu M21. Žádáme piloty, aby dbali v této oblasti na bezpečnost letu a zapnuli mlhová světla.

Neznámý pachatel odcizil známý pulzar v Krabí mlhovině. Podězření padá na gang z Betelgeuze, který tyto pulzary prodává mimogalaktickým turistům jako suvenýry.

Při kontaktu dvou civilizací došlo ke zkratu a jeden kontakt byl značně opálen. Tato politováníhodná událost je o to horší, že náhradní kontakty jsou značně úzkoprofilové zboží.

Planetu Zemi postihla katastrofa. Neznámý šílenec uvedl k výbuchu antibombu amatérsky vyrobenou. Planeta se v mohutné explozi vypařila. Je to již jedenáctý případ tohoto roku.

Pan X.P. prováděl ve své domácí laboratoři nezákonné amputace. Při amputaci hlavy své manželky se řízl do prstu a zemřel na otravu krve.

Neznámí teroristé vyhrožují, že uvedou naši centrální Hvězdu do stavu červeného obra a zničí tím celou planetu, pokud nebude vyhověno jejich požadavkům. Žádáme občany, aby zachovali klid, jde pouze o planý poplach.

/Jiří Prokša/

* * *

S T Í N Y   G A L A X I E   S T Í N Y   G A L A X I E   S T Í N Y

V E S M Í R N Á   H R A

Vzhledem k tomu, že scifisté jsou převážně tvorové přemýšliví, nabízíme hru, která prověří vaše logické myšlení a kombinační schopnosti. Představte si, že máte schopnosti ovlivňovat vznik a zánik hvězd. Samozřejmě, že ne zcela libovolně. Protože vesmír má svůj řád, musí mít svůj řád i pohyb hvězd ve vašem vesmíru. Cílem hry je vytvořit seskupení hvězd zvané harmonický vesmír.

Celý váš vesmír se vejde do čtverce skládajícího se z devíti menších čtverečků. Každý z těchto čtverečků je částí vašeho vesmíru a může obsahovat jednu hvězdu nebo může být prázdný. Vznik a zánik hvězd se řídí těmito pravidly: Zvolíte si libovolnou hvězdu, kterou necháte zaniknout a podle umístění této hvězdy jsou ovlivněny děje v některých sousedních čtverečcích. Pokud je v ovlivněném čtverečku hvězda, pak zanikne a naopak, je-li čtvereček prázdný, vznikne v něm nová hvězda. Obsah ostatních neovlivněných čtverečků se nezmění. Zánikem hvězdy a změnami v ovlivněných čtverečcích je ukončen jeden tah. Nyní si vyberete další hvězdu z nově vytvořené vesmírné sestavy a celý algoritmus změn se opakuje. Vhodnou volbou zanikající hvězdy se snažíte dosáhnout toho, aby se váš vesmír stal harmonickým. Je to seskupení osmi, hvězd na obvodu vesmíru, při čemž prostřední čtvereček zůstane prázdný.

Pravidla změn:

Pokud zanikne hvězda	1. uprostřed obvodu vesmíru, jsou ovlivněny čtverečky v rozích vesmíru
	2. v rohu vesmíru, jsou ovlivněny tři čtverečky dotýkající se rohového čtverečku
	3. uprostřed vesmíru, jsou ovlivněny čtyři čtverečky uprostřed obvodu vesmíru

Hra začíná tím, že do prázdného vesmíru umístíte libovolně jednu až devět hvězd a vytvoříte základní postavení pro zánik první hvězdy. Při hře je třeba dát pozor, aby po chybné volbě zanikající hvězdy nezanikly i všechny ostatní. Protože se se-

skupení hvězd neustále mění, je nutno předvídat a promýšlet jednotlivé tahy dopředu. Tato hra vám dá dostatečný prostor pro logické myšlení a prověří vaše kombinační, schopnosti.

Pokud dospějete k cíli, můžete se pokusit snížit počet tahů potřebných k vytvoření harmonického vesmíru nebo začít s jiným základním postavením. Můžete hrát i ve dvojici tak, že se snažíte dojít k cíli menším počtem tahů než soupeř. Můžete vycházet ze shodného postavení nebo si vzájemně vytvoříte co nejobtížnější základní postavení.

Ať začnete v jakémkoliv postavení, stačí k vytvoření harmonického vesmíru maximálně jedenáct tahů.

A pro ty, které naše úloha chytí: Pokusíme se modelovat vznik našeho vesmíru. Předpokládejme, že žijeme v harmonickém vesmíru /což ale z matematického hlediska není pravda/ a že se náš vesmír začal tvořit po Velkém třesku. Znázorníme si ho jednou hvězdou uprostřed vesmíru. Z této pozice se snažte co nejmenším počtem tahů vytvořit harmonický vesmír. Správnost svého řešení si můžete ověřit v příštím čísle "Labyrintu".

Příklady zániku a ovlivnění!

z - zanikající hvězdu, o - ovlivněné pole

1. hvězda uprostřed obvodu

o	z	o

o		
z		
o		

2. hvězda v rohu

z	o	
o		

3. středová hvězda

	o	
o	z	o
	o	

Příklad vývoje vesmíru:

zanikající hvězda je označena křížkem

o	o	
z	o	o

o	z	
o	o	
		o

		o
z	o	
		o

o		o
	z	
o		o

o	o	o
o		o
o		o

/ podle Kvizu č.9/85 zpracoval

Allan Prokeš/

Metodicko-informační zpravodaj

Klub literární fantastiky při OKPB v Opavě

Redakční rada: Zdeněk Dočkal, J.Jelenková, H.Pěchulová,
J.Prokša, PhDr. M.Sobotík.

Ilustrace: ing. V.Šigut

Neprodejné

Vychází nepravidelně

Jen pro vnitřní potřebu členů SF klubů

Náklad 80 výtisků

DUBEN 1985